Lieta Nr. 11181099415

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī, 2017.gada 28.jūnijā

Daugavpils tiesa,
tiesnesis K.Rinčs,
piedaloties prokuroram I.Kožemjakinam,
aizstāvim V.Kudiņam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ 2015.gadā, maija sākumā, precīzs datums nav noteikts, naudas līdzekļu nelikumīgas iegūšanas nolūkā no /pers. C/, ļaunprātīgi izmantojot viņas uzticēšanos un ar viltu, tīši maldināja viņu, apsolot noorganizēt viņai pilnu medicīnisko izmeklēšanu slimnīcā Rīgā, pēc kā /pers. C/, satiekoties ar viņu pie Kultūras un sporta pils, Smilšu ielā 92, Daugavpilī, būdama maldināta, nodeva viņam naudu summā 155 *euro* (divos maksājumos), taču /pers. B/ neizpildīja apsolīto, bet naudu iztērēja savām personīgajām vajadzībām.

Tādā veidā /pers. B/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā, t.i., noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais/pers. B/ atkārtoti uz tiesas sēdi neieradās, par neierašanās iemeslu tiesai nepaziņoja.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantu krimināllietu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi vai ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās. Krimināllietu tiesa var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.

/pers. B/ tiek apsūdzēta par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu.

Saskaņā ar lietā esošo informāciju /pers. B/ tiesas pavēste tika izsniegta gan pret parakstu, gan nosūtot ar pasta sūtījumu uz deklarēto dzīvesvietas adresi. Apsūdzētais uz tiesas sēdi neieradās, par neierašanās iemesliem nepaziņoja. Tiesa atzīst, ka /pers. B/ atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi, līdz ar to tiesa uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez apsūdzētā klātbūtnes viņa interešu nodrošināšanai uzaicinot aizstāvi.

Apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības tika nolasītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu, jo apsūdzētais uz tiesas sēdi neieradās.

Apsūdzētais/pers. B/ pirmstiesas procesā nopratināts kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess un aizdomās turētā statusā, liecināja, ka 2015.gadā, maija sākumā, poliklīnikā „Olvi" iepazinās ar sievieti vārdā /pers. C/, kurai bija problēmas ar veselību. Viņš šai sievietei apsolīja noorganizēt tikšanos ar neiroķirurgu. Viņš (apsūdzētais) ar /pers. C/ satikās divas reizes. Šajās tikšanās reizēs viņa iedeva viņam naudu – kopā 155 *euro*. Tomēr viņš cietušajai nepalīdzēja organizēt apsolīto tikšanos ar ārstu. Naudu iztērēja savām vajadzībām. Savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzīst un nožēlo izdarīto (lietas 11.,18.lapa).

Apsūdzētais/pers. B/ atzina savu vainu un pieteikto kaitējuma kompensāciju tiesas sēdē 2016.gada 24.februārī izasakot savu attieksmi pret apsūdzību (lietas 65.lapa).

Tiesa konstatē, ka bez apsūdzētā liecībām viņa vaina nozieguma izdarīšanā ir pierādīta arī ar cietušās liecībām un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā.

Tiesas sēdē cietusī /pers. C/ liecināja, ka 2015.gada maijā iepazinās ar /pers. B/, kurš viņai apsolīja noorganizēt satikšanos ar Rīgā strādājošu ārstu. Šim nolūkam viņš palūdza 80 *euro*. Naudu viņa nodeva satiekoties ar /pers. B/ pie Kultūras un sporta pils, Daugavpilī. Pēc kāda laika /pers. B/ telefoniski atkal palūdza viņai naudu. Satiekoties viņa iedeva viņam 75 *euro*. Vēl pēc kāda laika saprata, ka /pers. B/ viņu ir apkrāpis, jo viņš nepildīja savu solījumu, bet katru reizi aizbildinājās ar dažādiem iemesliem. 2015.gada septembrī /pers. B/ viņai atgrieza 20 *euro*. Pārējo summu nav atgriezis. Lūdza piedzīt no apsūdzētā viņas labā 135 *euro*.

Ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka /pers. C/ atpazina /pers. B/ kā personu, kura no viņas izkrāpa naudu (lietas 14.,15.lapa).

Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā rīcību atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu to pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas. Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta un apsūdzētais ir sodāms par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu.

Pārbaudot lietā esošos apsūdzētā personību raksturojošos datus tiek konstatēts, ka /pers. B/ ir vairākkārt tiesāts, pēdējo reizi ar Daugavpils tiesas 2013.gada 22.janvāra spriedumu, par sevišķi smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ar brīvības atņemšanu uz trijiem gadiem un mantas konfiskāciju. Pamatojoties uz Rīgas rajona tiesas 2014.gada 9.aprīļa lēmumu, saskaņā ar Krimināllikuma 59.panta sesto daļu, atbrīvots no soda izciešanas slimības dēļ (lietas 34.-35.lapa). Sodāmība nav dzēsta. Viņam ir deklarēta dzīvesvieta, nestrādā, ir 1.grupas invalīds. Izdarīts noziedzīgs nodarījums pret īpašumu, nodarītais zaudējums pilnībā nav atlīdzināts. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais atzina savu vainu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinošie apstākļi ir vainas atzīšana un nožēlošana par izdarīto.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, atzīstams noziedzīgā nodarījuma recidīvs.

Tiesa atzīst, ka soda mērķis nav sasniedzams piemērojot vieglāko sodu, jo apsūdzētais agrāk tiesāts par mantiska rakstura noziegumiem, bet neskatoties uz izciestajiem sodiem, kas bija noteikti gan kā brīvības atņemšana, gan naudas sods, izdarīja jaunu līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu, tāpēc lai atturētu apsūdzēto no līdzīgām darbībām, apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana. Tiesas ieskatā šāds soda veids atbilst viņa personībai, nodarītajam kaitējumam, nodarījumu smagumam un soda mērķim, tas ir, sodīt apsūdzēto par izdarīto, panākt, lai viņš neizdarītu jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Ņemot vērā apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu īslaicīga brīvības atņemšanas soda ilgums nosakāms uz 20 dienām mēnešiem.

Tiesai nav pamata izlemt jautājumu par apsūdzētā atbrīvošanu no soda izciešanas ievērojot Krimināllikuma 59.panta nosacījumus, jo lietā nav citu ziņu par /pers. B/ veselība stāvokli, kā tikai invaliditātes apliecība (derīguma termiņš beidzies 2017.gada 14.aprīlī), kurā norādīts, ka viņš ir pirmās grupas invalīds (lietas 62.lapa). Bez tam jāņem vērā, ka apsūdzētais, būdams persona ar invaliditāti, izdarīja noziedzīgu nodarījumu. Kā arī /pers. B/ kopš lietas izskatīšanas vairākas reizes neieradās uz tiesas sēdēm aizbildinoties ar ārstēšanos, bet nevienu reizi tiesai neiesniedza dokumentus, kas apstiprina šādus apstākļus.

Apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – (lietas 19.lapa) atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Tiesas sēdē cietusī /pers. C/ pieteica kaitējuma kompensāciju 135 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo un otro daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Apsūdzētais pieteikto kaitējuma kompensāciju pirmstiesas izmeklēšanā atzina. Tāpat arī tiesas sēdēs, uz kurām viņš bija ieradies, apsūdzētais norādīja, ka piekrīt atlīdzināt kaitējumu šī iemesla dēļ lūdzot atlikt iztiesāšanu naudas samaksai un izlīguma noslēgšanai ar cietušo.

Ievērojot minētos apstākļus tiesa atzīst, ka ir pamats no apsūdzētā /pers. B/ cietušās labā piedzīt kaitējuma kompensācija 135 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētā aizstāvību veica zvērināts advokāts V.Kudiņš, kuram saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" pienākas samaksa par juridisko palīdzību 343,80 *euro* apmērā. Minēto summu apstiprina lietā iesniegtie paziņojumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu. kas veicama no valsts līdzekļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem, ir atzīstama par procesuāliem izdevumiem. Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmajā daļā noteikts, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem.

/pers. B/ ir pirmās grupas invalīds, veselības traucējumu dēļ viņš pats pilnībā nespēja izmantot savas procesuālās tiesības, tādēļ ievērojot Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir atbrīvojams no samaksas par aizstāvja palīdzību nosakot, ka šī samaksa (343,80 *euro*) veicama no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 520., 530. panta, tiesa

n o s p r

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

Soda izciešanas termiņu /pers. B/ skaitīt no faktiskā aizturēšanas brīža.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – negrozīt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/ /pers. C/ labā kaitējuma kompensāciju 135 (viens simts trīsdesmit pieci) *euro* apmērā.

Atbrīvot /pers. B/ no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību, nosakot, ka šī smaksa sedzama no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis K.Rinčs